

MdR: NOS Jazzgeschiedenis, deel 85. Midden-februari 1939 speelden Andy ~~Kirk~~ Kirk and his Clouds of Joy in het Apollo Theater in Harlem. Een van de muzieken toen te horen was deze.

plaat 1 Andy Kirk a/h Clouds of Joy: Floyd's Guitar Blues (F.Smith)
B/3 - 3:08 - Decca DL 9232

Tot de ^{grote} vaste witte, bezoekers van de Apollo behoorde producer John Hammond die naar aanleiding van de zojuist gehoorde muziek ~~na~~ tegen Kirk's pianiste Mary Lou Williams zei: wat een afschuwelijke gitaar. Het ging om Floyd Smith die in "Floyd's Guitar Blues" een elektrische hawaiian gitaar gebruikte, 16 maart '39 nam hij het met de Kirk Band voor Decca op. Mary Lou's reactie: Jij moet naar het Ritz Café in Oklahoma City gaan, daar werkt Charlie Christian en hij is de grootste elektrische gitarist die ik ooit gehoord heb.

10 augustus moest Hammond in Los Angeles Benny Goodman's eerste platensession voor zijn nieuwe Columbia-contract ^{produceer} ~~producer~~, hij maakte van de gelegenheid gebruik om via Oklahoma City te reizen, naar Christian te luisteren, en vertelde Goodman DE gitarist gevonden te hebben. Speciaal voor de kleine groepen uit ^{nij} grote band. 19 augustus deed Goodman ~~de~~ sigaretten show 'Camel Caravan' ~~xxxx~~ in de Hollywood Bowl, radio WEAf zond die uit, en toen het Sextet ging spelen zette iemand thuis de snijnaald in de plaat.

plaat 2 Benny Goodman Sextet: Flying Home (Goodman, Hampton, DeLange)
A/1 - 3:02 - Jazz Archives JA 23

Lionel Hampton's "Flying Home", eerst bewaard gebleven opname van de toen net 23 geworden ~~gitarist~~ Charlie Christian op elektrische gitaar met het Sextet van klarinettist Benny Goodman, waarin Lionel Hampton-vibrafoon, Fletcher Henderson-piano, Artie Bernstein-bas en Nick Fatool-drums. Charlie Christian zou na Lester Young de tweede gigant blijken die de South West produceerde, maar zijn carrière gaan we pas veel later in deze geschiedenis volgen, als we op weg zijn naar de jam-sessions in Minton's Playhouse en Bebop. Maar het onderwerp Elektrische Gitaar was onvermijdelijk omdat het instrument in die tijd opkwam, omdat we pionier Eddie Durham hoorden, omdat we met de South West Jazz Scene bezig waren, Andy Kirk daar bijhoort, Mary Lou Williams bij Kirk speelde die Hammond op het spoor van Christian zette. Andy Kirk and his Clouds of Joy uit Kansas City. We hoorden al van de band in deel 69 van deze geschiedenis, en omdat we toe zijn aan een algemene beschouwing van de jaren 1936 t/m '39 is Andy Kirk na Basie het meest voor de hand liggende onderwerp. Maart '39 kreeg de band een contract met Decca, van de 3e is dit stuk van de leider: "G

plaat 1 Andy Kirk a/h Clouds of Joy: Git (Andy Kirk)
A/4 - 2:49 - Decca DL 9232

Drummer Ben Thigpen en de Band zongen, de instrumentale solisten waren John Harrington-klarinet, Paul King-trompet en Dick Wilson-tenorsaxofoon. Het stuk heet "Git", werd 3 maart 1936 opgenomen door Andy Kirk and his Clouds of Joy in deze bezetting: Harry Lawson, Paul King en Earl Thompson-trompetten, Ted Donnelly-trombone, John Harrington en John Williams-altsaxofoons, Dick Wilson-tenorsaxofoon. Piano en arrangementen-Mary Lou Williams toen getrouwd met alt-saxofonist John, op gitaar Ted Brinson, op bas Booker Collins en op drums Ben Thigpen, de vader van Ed die jaren bij Oscar Peterson speelde. De Kirk Band was veel meer sophisticated dan die van Basie, maar had ^{ook} duidelijk een Kansas City stempel wat betreft de riffs en het ritme. In Dick Wilson had het orkest een zeer goede tenorsaxofoonsoliste ^{van} de Hawkins-traditie, Mary Lou Williams, 26 jaar oud destijds, was niet alleen een groot pianiste in de lijn Earl Hines-Teddy Wilson, als arrangeur/componist was ze op zijn minst de gelijke van vermaarde Swing-arrangeurs als Jimmy Mundy, Andy Gibson, Sammy Lowe of Fred Norman. Mary Elfrieda Scruggs, zoals ze eigenlijk heette, werd 8 mei 1910 in Atlanta, Georgia, geboren, ze overleed 28 mei 1981 in Durham, North Carolina, 71 jaar oud dus, waar ze les gaf aan ~~de~~ Duke University.

In 1936 kwam in Manhattan, New York City, de 52nd ste straat al zo sterk op als nachtclubcentrum met jazz, dat een van de Mills Brothers, Harry, bij de Andy Kirk Band er over zong. "52nd Street".

plaat 3

Andy Kirk a/h Clouds of Joy: 52nd Street (Sammy Cahn, Saul Chaplin)
A/1 - 3:00 - Ace of Hearts AH 160

Van het Tin Pan Alley-duo Sammy Cahn en Saul Chaplin: "52nd Street", gezongen door Harry Mills - Pha Terrell was overigens de vaste zanger bij de band.

Instrumentale solisten: Dick Wilson op tenorsaxofoon, Mary Lou Williams-piano en John Harrington-klarinet. Voor Decca, New York City, 9 december 1936.

Twee opnamen nu van 15 februari '37, ^{eerst} "Wednesday Night Hop".

idem

Andy Kirk a/h Clouds of Joy: Wednesday Night Hop (Kirk, Johnkins)
A/2 - 3:06 - idem

"Wednesday night hop", woensdagavond feestje, van Andy Kirk in het arrangement van Leslie Johnkins. Met Dick Wilson-tenorsaxofoon, Mary Lou Williams-piano, Ted Donnelly-trombone die zo'n tien jaar later in de grote band van Dizzy Gillespie zou spelen, en op klarinet John Harrington. Zelfde session: "In the Groove".

plaat 1

Andy Kirk a/h Clouds of Joy: In the Groove (Mary Lou Williams, Dick Wilson)
B/1 - 3:06 - Decca DL 9232

toen de band vijf koper had omdat Henry Wells de tweede trombonist was geworden, en er vier ipv. drie saxofoons waren door de komst van altist Earl Miller.

"In the groove", dat is een swingende stemming, de term komt van de Groef in de grammofoonplaat. Muziek van Dick Wilson die de tenorsaxofoonsolo speelde, arrangement van pianiste Mary Lou Williams, de trompettist was Paul King.

~~1937~~ Decca-opname in New York City op 15 februari 1937. Tenslotte Andy Kirk and his Clouds of Joy live, via middengolf-radio, eind januari/begin februari '37. Dit was deel 85 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

plaat 4 Andy Kirk and his Clouds of Joy: Untill the real thing come along (Cahn, Chaplin)
A/1 . 1:45 - M&R disc 30 JA 5133
Andy Kirk a/h Clouds of Joy: Swingtime in the rockies (Mary Lou Williams)
A/2 . 3:02 - idem

0 0 0 0 0